

Quomodo te cultam crederet esse magis?
 Ast ubi rem veram, sine fūco & fraude videbit,
 Orbis miraculum te feret esse nouum.
 Quod si cum fluminis Tiberi, Lirique, Padoque,
 (Jam bene scis ARNVS cur tibi blandus erit)
 Non bene conueniet: iactant se grandius illi:
 Rhenum, cum Vahali, Scalde, Mosaque sona.
 Hoc ubi tu Italice: magno perfusa rubore
 Rorabunt lacrymis ora superba nouis:
 Corripient que fugam, seseque sub equore condent,
 Mirati linguam te quoque scire suam.
 Mirentur, facito, totiusque expalleat orbis,
 Dotibus his Sparten, Utopiamque preme:
 Si non candor abest, quisquis te norit, abibit
 Doctior, & fructus non feret inde parum.
 Sed iam grata tui debes meminisse magistri,
 Qui quamuis magnas sed tamen auxit opes.
 Addic eternos illi pro munere fastos:
 Interpono meam, dic age stulta, fidem.

EXPOSTVLATIO BELGIÆ:
 AD LVDOVICVM GVICCIARDINVM
 PER THEODORVM DE BERTY.

BRGOMEI (rumpam iustum sermone dolorem)
 Vinea velut celsos pulsat imago polos?
 Naturam superare opifex desiste Quis ille
 Me, ne quod de me pulchrius extet opus.
 Nam LVDOVICE ferax tua Musa ac sacra Thalia
 Ut videar presens gentibus esse, dedit.
 Haud secus ac pictor, sic nostri corporis ipsam
 Formasti effigiem dexteriore manu.
 Effigiem nervis solidam membrisque decoram,
 Et circumfusam lumine sidereo:
 Orbis opes mihi qua designent lumina, & hirtum
 Finxisti siluis, arboribusque caput.
 Quique rigent campos fluuij, venæque feraces
 Qua ditent Belgas fertilitate meos.
 Quas habitent terras Batavi, cultique Sicambri,
 Quo defensentur Principe, quoque Lare.